

מרכז המידע למודיעין ולטרור
על שם אלוף מאיר עמית

חדשות הטרור והסכסוך הישראלי-פלסטיני (30 בנובמבר – 7 בדצמבר 2010)

מכונית כיבוי אש של הרשות הפלסטינית עושה את דרכה להר הכרמל על מנת לסייע בלחימה בשריפה שהשתוללה שם (רויטרס, אמיר כהן, 5 בדצמבר 2010).. דוברי חמאס, לעומת זאת, הביעו קורת רוח מהשריפה והציגו אותה כמכשיר בידי אללה נגד ישראל.

עיקרי הדו"ח

- "התחממות" במצב בשטח בנגב המערבי: השבוע נפלו שתי רקטות ופצצת מרגמה בשטח ישראל. שני פעילים של הג'האד האסלאמי בפלסטין נהרגו בידי כוחות צה"ל בעת שעסקו בהנחת מטעני חבלה בקרבת גדר הגבול בין רצועת עזה לישראל. כמו כן בוצע ירי לעבר כוח צה"ל בסמוך למערב הגבול קרני, המשמש להעברת סחורות לרצועת עזה. בעקבות הירי נסגר המעבר.
- ברזיל וארגנטינה הצהירו כי הן מכירות ב"מדינה פלסטינית בגבולות 1967 שבירתה מזרח ירושלים". מדינות נוספות באמריקה הלטינית צפויות לעשות כן בעתיד הקרוב. ישראל הגיבה כי הצהרות אלו מנוגדות להסכמי אוסלו ואין בהן כדי לקדם את תהליך השלום.
- לרגל יום השנה לקבלת תכנית החלוקה של האו"ם, גינו חמאס והרשות הפלסטינית, בנפרד, את התכנית. החמאס הצהירה כי אדמת פלסטין היא יחידה אחת מהים עד הנהר והיא "רכושו הפרטי של העם הפלסטיני". משרד ההסברה של הרשות הפלסטינית הודיע כי התכנית גרמה לכך שהפלסטינים איבדו את אדמתם ומורשתם, וקראה לקהילה הבין לאומית לשים קץ ל"כיבוש" ולהגשים את "חלום המדינה והשיבה".

אירועים בולטים בשטח

רצועת עזה

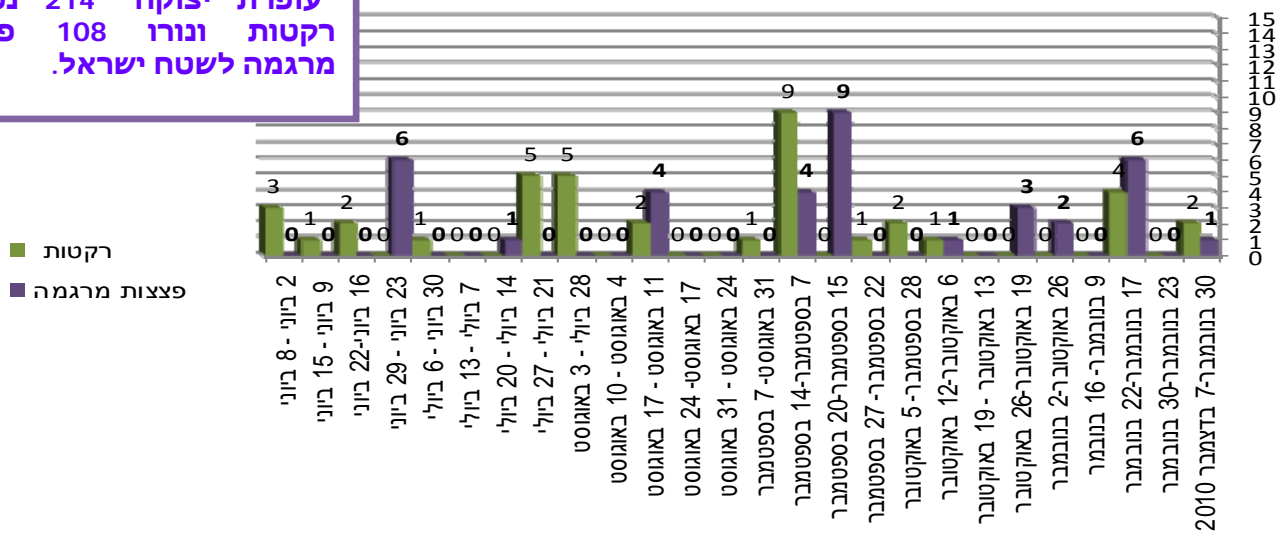
ירי רקטות ופצצות מרגמה

■ במהלך השבוע האחרון אותרה נפילה של שתי רקטות בשטח ישראל. ב-6 בדצמבר, נפלה אחת הרקטות בשטחים פתוחים במועצה האזורית חוף אשקלון. לא היו נפגעים ולא נגרם נזק. החזית העממית נטלה אחריות על הירי.

■ השבוע אותרה נפילה של פצצת מרגמה אחת בשטח ישראל. הזרוע הצבאית של הג'האד האסלאמי בפלסטין נטלה אחריות על האירוע (אתר "פלוגות ירושלים", 3 בדצמבר 2010).

ירי רקטות ופצצות מרגמה לעבר יישובי הנגב המערבי¹

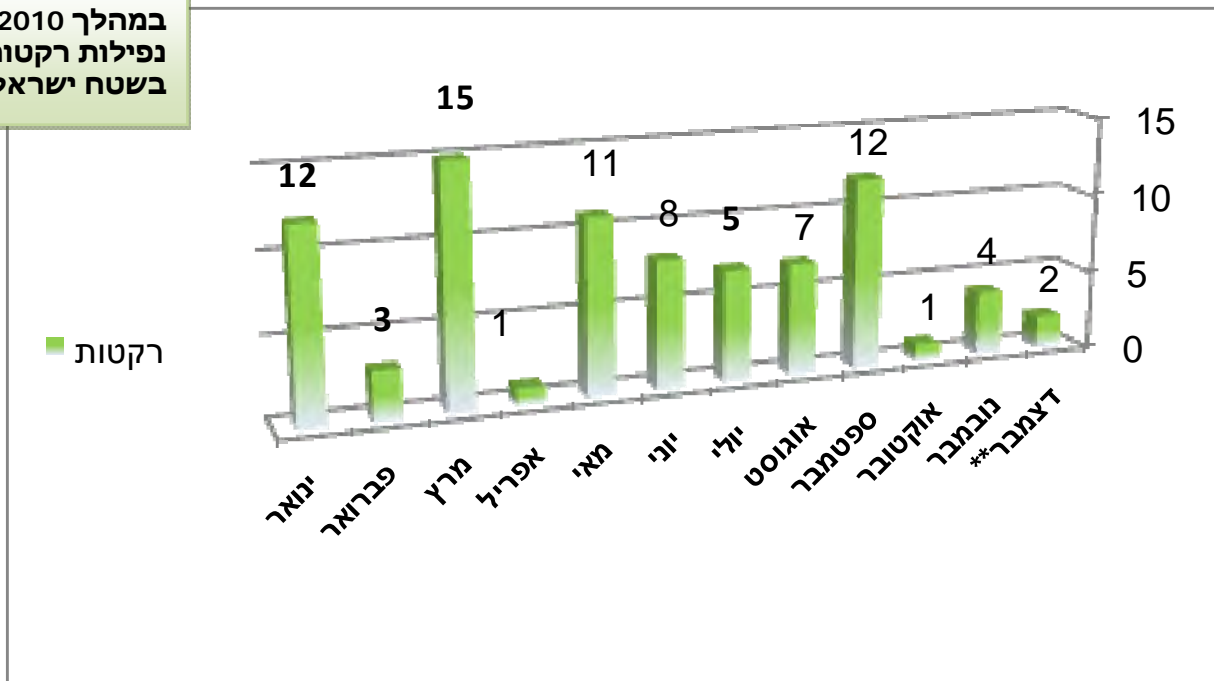
סה"כ אותרו מאז תום מבצע "עופרת יצוקה" 214 נפילות רקטות ונורו 108 פצצות מרגמה לשטח ישראל.

¹ בסטטיסטיקה זו לא נכלל ירי פצצות מרגמה לעבר סיורי צה"ל בקרבת גדר הגבול, שנפלו בשטח רצועת עזה.

ירי הרקטות ב-2010 בחתך חודשי *

סה"כ אותרו
במהלך 2010 80
נפילות רקטות
בשטח ישראל

* מדובר בנפילות שאותרו בשטח ישראל בלבד. כמות דומה של רקטות שנורות נופלת בשטח רצועת עזה.
** נכון ל-7 בדצמבר 2010

תקיפת כוחות צה"ל

■ ב-6 בדצמבר בוצע ירי לעבר כוח צה"ל, שפעל בסמוך למעבר קרני לרצועת עזה. נזק קל נגרם לכלי רכב משוריין. **בעקבות הירי נסגר המעבר** (אתר דובר צה"ל, 6 בדצמבר 2010; מתאם פעולות הממשלה בשטחים, 6 בדצמבר 2010).

■ שני פעילים של הג'יהאד האסלאמי בפלסטין נהרגו בידי כוחות צה"ל בעת שעסקו בהנחת מטעני חבלה לאורך גדר הגבול בין רצועת עזה וישראל. בכליהם נמצאו נשק קל, מדים ומטען חבלה (אתר דובר צה"ל, 2 בדצמבר 2010; אתר "פלוגות ירושלים", 2 בדצמבר 2010).

יהודה ושומרון

פעילות סיכול ומנע

■ גם השבוע המשיך צה"ל בפעולות הסיכול והמנע, במסגרתן נעצרו חשודים בפעילות טרור והוחרמו אמצעי לחימה (אתר דובר צה"ל, 7 בדצמבר 2010).

■ השבוע חלה ירידה בארועי השלכת האבנים לעבר כלי רכב ישראלים בשטחי יהודה ושומרון. ב-5 בדצמבר הושלכו אבנים לעבר רכב ישראלי צפונית-מזרחית לראמאללה. אזרח ישראלי נפצע באורח קל (אתר דובר צה"ל, 5 בדצמבר 2010)

■ ב-3 בדצמבר התקיימו הפגנות "שגרתיות" בכפרים בלעין, נעלין ונבי צלאח (צפונית מערבית לראמאללה). פלסטינים, אזרחים ישראלים ומתנדבים זרים יידו במהלכן אבנים לעבר כוחות הבטחון הישראליים (אתר דובר צה"ל, 3 בדצמבר 2010).

התהליך המדיני ומתנגדיו

מספר מדינות באמריקה הלטינית הכירו במדינה פלסטינית בגבולות

1967

■ **לואיז אינסיו דה סילבה, נשיא ברזיל**, שלח מכתב רשמי לראמאללה, בו הוא מביע את הכרתה של מדינתו במדינה פלסטינית בגבולות 1967 (ופא, 3 בדצמבר 2010). **גם ארגנטינה יצאה בהצהרה דומה**, אף שהודיעה כי הדבר אינו סותר את עמדתה בנוגע לזכותה של ישראל להתקיים "בשלוש ובבטחון". **גם אורוגוואי** הצהירה כי בכוונתה לעשות כן.

■ **נראה כי מדובר בהחלטה משותפת של גוש ה-Mercosur**, ברית הסחר הדרום אמריקנית², וכי מדינות נוספות באמריקה הלטינית, כגון פרו, אקוודור, בוליביה, אורוגוואי ומדינות נוספות צפויות לעשות זאת בימים הקרובים. נראה כי גם יפן והאיחוד האירופי העבירו הצהרות התומכות בכך, אך כנראה ללא הכרה רשמית (ופא, 6 בדצמבר 2010; מען, 5 בדצמבר 2010; The Examiner, 6 בדצמבר 2010; arirang.co.kr, 7 בדצמבר 2010; mercopress.com, 7 בדצמבר 2010).

■ ברקע להודעות הללו פעילות מדינית של אבו מאזן לקידום הכרה בין לאומית במדינה פלסטינית בגבולות 1967. כך למשל, במהלך ביקורו של אבו מאזן בתורכיה (6 בדצמבר) הוא ביקש מהנשיא ארדואן "לשכנע מדינות רבות בעולם" להכיר במדינה פלסטינית בגבולות 1967 אם המו"מ עם ישראל ייכשל (ופא, 6 בדצמבר 2010).

■ בתגובה טען **יגאל פלמור**, דובר משרד החוץ הישראלי, כי "מדובר בצעד מאכזב ומצער, שאין בו כדי לתרום דבר או חצי דבר לקידום תהליך השלום" והדגיש כי "מחווה מילולית **שמנוגדת להסכמי אוסלו**, לפיהן פיתרון של קבע יכול להיות רק מתוצאה של משא ומתן" (YNET, 6 בדצמבר 2010).

² בברית Mercosur ישנן כעת ארבע חברות מלאות: ברזיל, ארגנטינה, אורוגוואי ופרגוואי. ונצואלה ממתינה לאישור הצטרפותה. כמו כן ישנן מדינות במעמד של "שותפות": בוליביה, צ'ילה, קולומביה, אקוודור ופרו. מקסיקו משמשת כמשקיפה בארגון (ויקיפדיה, 7 בדצמבר 2010).

בכירי הרשות הפלסטינית משבחים את "ההתנגדות העממית" הבלתי אלימה נגד ישראל

■ במהלך השבוע צויין יום השנה להחלטת החלוקה של האו"ם (29 בנובמבר), אשר גרר שורת התבטאויות. במסגרת זו:

• **אבו מאזן**, יו"ר הרשות הפלסטינית, שב והצהיר כי הוא "מתנגד להכרה בישראל כמדינה יהודית". הוא הביע גם את התנגדותו לרעיון לפיו תוקם מדינה פלסטינית בגבולות זמניים ולאפשרות של פירוק הרשות הפלסטינית. הוא ציין כי על הפלסטינים לפעול מול ישראל **באמצעות מאבק עממי, חרם על מוצרי ההתנחלויות והוקעה של מעשי ישראל בזירה הבין לאומית** (שרוק, 30 בנובמבר 2010). בהזדמנות אחרת הוא התייחס לקריאותיו האחרונות של ראש הלשכה המדינית של חמאס ח'אלד משעל להחיות את ה"התנגדות" בשטחי יהודה ושומרון, וקרא לה "סכיזופרניה מדינית", **שכן, לדבריו, חמאס עצמה דבקה בהרגעה ומונעת ירי רקטי מרצועת עזה** (הטלוויזיה הפלסטינית הממסדית, 3 בדצמבר 2010).

• **נביל שעת'**, חבר הוועד המרכזי של פתח, הצהיר במהלך ביקורו באוסטריה כי הפלסטינים **"שבו למאבק עממי בלתי מזויין"**, אשר מתקיים במקביל לפעילות בזירה הבין לאומית. הוא הדגיש כי **לא מדובר בקריאה לאינתיפאדה אלימה חדשה**, שכן ההתקוממות הבלתי-מזוינת **"נחשבת כרגע לעדיפה יותר"** והדגיש כי הפלסטינים לא יענו ללחצים לחדש את המאבק המזויין. הוא ציין כי הפעילות הפלסטינית בזירה הבין לאומית מתבססת, בין היתר, על **גיבוש קשרים עם מפלגות סוציאליסטיות הפועלות להחרים סחורה מישראל והשקעות בה**. הוא הזכיר, בין השאר, את ה-PES, המפלגה הסוציאליסטית האירופית, שבכינוסה השתתף. לטענתו, הפעילים הזרים אלה מהווים כ-40% מהמשתתפים בהפגנות בבלעין, נעלין ובית ג'אלא (אלשרק אלאוסט, 2 בדצמבר 2010).

נביל שעת' בכנס ה-PES בברלין (אתר ה-PES, 6 בנובמבר 2010)

הצהרות בכירי חמאס

■ **אסמעיל הניה**, ראש ממשל חמאס, טען כי אף שאמנת חמאס קובעת כי יש "לחסל" את ישראל, תנועתו תקבל את תוצאותיו של משאל עם פלסטיני על כל הסכם שלום עם ישראל, במידה וזה ייערך הן "בשטחים" והן בפזורה הפלסטינית, ובמידה ויכלול הקמת מדינה פלסטינית

בגבולות 1967, מימוש "זכות השיבה" ושחרור האסירים הפלסטינים העצורים בישראל (מרכז אלביאן, 1 בדצמבר 2010). בעקבות ההתבטאות, **צלאח אלברדויל**, ראש מחלקת ההסברה של חמאס, **הכחיש את דבריו של הניה וטען כי חמאס לא תכיר בישראל "בשום אופן"** (Pal-Today, 4 בדצמבר 2010).

■ **מחמוד אלזאהר**, חבר המועצה המחוקקת מטעם חמאס, הדגיש כי אנשי חמאס "לא הכירו בישראל או ויתרו על שום חלק בפלסטיין" וכי לא יקבלו משאל עם על עקרונות היסוד. לטענתו משאל עם יכול להתקיים על "דרך הפעולה" אך לא לגבי "המקומות הקדושים, האמונות, כסף, אדמה או ערך האדם". הוא רמז כי במידה והסכם עתידי לא יתקבל על דעתה של חמאס, היא תפרוש ממנו כפי שפרשה מהסכם אוסלו (אלדסתור, 6 בדצמבר 2010).

■ **אימאן טה**, בכיר חמאס, שב והדגיש כי עמדת חמאס היא כי יש לסגת מהמו"מ ולהסכים על תכנית לאומית ש"**תאחד את כל הפלסטינים תחת אופציית הג'האד וההתנגדות**". הוא כינה את אבו מאזן "מבולבל ולא יציב" וכינה אותו "סוכן של ישראל" (Palestine-info, 4 בדצמבר 2010).

■ **אחמד בחר**, סגן יו"ר המועצה המחוקקת וחבר בחמאס הדגיש, במהלך ביקורו באלג'יריה על מנת להשתתף בוועידה בסוגיית האסירים הפלסטינים הכלואים בישראל, כי הדרך היחידה להביא לשחרור האסירים היא ה"התנגדות". **הוא הציע לחטוף "עוד חיילים ישראלים ולא להסתמך רק על [גלעד] שליט"** (אלשרוק אליומי, 2 בדצמבר 2010).

תגובות חמאס והרשות הפלסטינית לרגל יום השנה לתכנית החלוקה של האו"ם

■ לשכת ההסברה של חמאס, בהודעתה לעיתונות לרגל יום השנה לקבלת תכנית החלוקה של האו"ם, טענה כי התכנית גרמה לעוול גדול לפלסטינים ולא רצם וגרמה לפלסטינים סבל רב. היא הצהירה כי מדובר בהחלטה "עושקת ובטלה" וקראה **"לשוב לתכנית השחרור הלאומי של ההתנגדות"** (Palestine-Info, 29 בנובמבר 2010).

■ המחלקה לענייני פליטים של חמאס מסרה כי **"אדמת פלסטין היא יחידה אחת שלמה מהים שלה ועד הנהר שלה והיא רכוש פרטי של העם הפלסטיני"**. בהודעה נאמר כי החלטת החלוקה בטלה מבחינה חוקית, משפטית ומדינית. ההודעה קראה לאחדות במאבק הפלסטיני "במפעל הציוני והאמריקני" ולשאיפה ל"שיבה מלאה שלכל הפליטים לכל השטח הפלסטיני". בנוסף, היא גינתה את נסיונה של ארה"ב "ליצור לגיטימיות משפטית" לקיומה של ישראל שהינה "ישות גזענית, לא הומניטארית וזרה באזור" (מרכז אלביאן, 29 בנובמבר 2010).

■ **משרד ההסברה של הרשות הפלסטינית** יצא גם הוא בהודעה לעיתונות וטען כי תכנית החלוקה יצרה "יסודות לפצעים שהביאה הנכבה... אשר עודם פתוחים לרווחה" **וגרמה לכך שהפלסטינים איבדו את אדמתם ואת המורשת ההיסטורית שלהם**". ההודעה קראה

לעצרת הכללית של האו"ם לתרגם את קריאותיה "לחיסול הקולוניאליזם" למעשים והביעה תקווה כי הקהילה הבין לאומית **תפעל לשים קץ ל"כיבוש" ולהגשמת "חלום המדינה והשיבה"** (ופא, 29 בנובמבר 2010).

תגובה אמריקנית להכחשת הקשר בין העם היהודי וירושלים³

■ **פיטר קראולי**, דובר משרד החוץ האמריקני, גינה בחריפות את פרסום המחקר הפלסטיני (22 בנובמבר, בידי משרד ההסברה הפלסטיני) שקבע כי זכות הראשונים על הכותל המערבי הינה של המוסלמים. קראולי הדגיש כי טענה זו "אינה נכונה עובדתית, פרובוקטיבית וחסרת רגישות". הוא **טען כי הממשל האמריקני הדגיש בפני הרשות הפלסטינית את הצורך "להלחם בדה-לגיטימציה של ישראל"**, הכוללת גם את "הכחשת הקשרים היהודיים ההיסטוריים לאדמה זו". (אתר מחלקת המדינה, 30 בנובמבר 2010). **נראה כי בעקבות הדברים, הסירה הרשות הפלסטינית את ה"מחקר" מאתר האינטרנט של משרד ההסברה הפלסטיני** (huffingtonpost, 6 בדצמבר 2010).

ההתפתחויות ברצועת עזה

המצב במעברים

■ השבוע עברו לרצועת עזה בין 154 ל-306 משאיות סחורה (מתאם פעולות הממשלה בשטחים, 6 בדצמבר 2010).

המשך תהליך האסלאמיזציה ברצועת עזה

■ משטרת ממשל חמאס פיזרה בכוח הפגנה של צעירים שמחו על סגירת סניף עזה של ארגון הנוער "שארכ" בידי המשטרה ב-2 בדצמבר. 13 מפגינים נעצרו. לטענת התקשורת הפלסטינית, התובע הכללי של עזה, מחמד עאבד טען כי ברקע לסגירה מספר "פרשות פליליות, שחלקן קשורות למעשי תועבה וגידוף שם אללה". נראה כי סניפים של הארגון נסגרו גם בערים נוספות ברצועה (מען, 1 ו-5 בדצמבר 2010; אלחיאת, 2 בדצמבר 2010; ערב, 48, 1 בדצמבר 2010).

■ הארגון, הממומן בידי האו"ם, עסק בארגון פעילויות חברתיות לצעירים ביהודה, שומרון ורצועת עזה. נראה, כי ראש סניף עזה של הארגון נחקר בידי רשויות חמאס מספר פעמים בעבר, בעיקר בשלארגון פעולות מעורבות לבנים ולבנות. יצוין כי אחד ממחנות הקיץ שהותקפו במהלך חודש מאי האחרון היה משותף לאונר"א ולארגון "שארכ" (מען, 5 בדצמבר 2010)

³ להרחבה אודות ה"מחקר" המדובר ראו לקט מרכז המידע מיום 30 בנובמבר 2010: "חדשות הטור והסכסוך הישראלי-פלסטיני, 23-30 בנובמבר 2010".

תגובות הפלסטינים והחזבאללה לשריפה בכרמל

■ שריפת היער הגדולה בהר הכרמל הובילה לתגובות שונות מצד הפלסטינים וחזבאללה. בעוד **הרשות הפלסטינית הביעה את צערה על האירוע ואף שלחה מכוניות וצוותי כיבוי אש כסיוע, בעוד שארגוני הטרור הציגו אותה כביטוי לחולשת העורף הישראלי ולסיוע אלוהי ל"התנגדות"**. במסגרת זו:

- **אבו מאזן**, יו"ר הרשות הפלסטינית, שלח מכתב לנשיא המדינה שמעון פרס, בו הביע את צערו על האסון. הרשות הפלסטינית **שלחה ארבע משאיות כיבוי אש ו-21 כבאים כסיוע לישראל** (ופא, 3 בדצמבר 2010; YNET, 3 בדצמבר 2010; ג'רוזלם פוסט, 5 בדצמבר 2010).

- **מצטפא אלצואף**, פובליציסט פלסטיני המזוהה עם חמאס, טען כי **"השריפה הזאת חשפה חוסר אונים ברור מצד ישראל בזירתה הפנימית"** וכי "הרוחות המזרחיות שנשלחו כדי להביא להתפשטותה של האש, נועדו במיוחד לשם כך. לשיטתנו זוהי הוכחה כי העימות הישראלי-פלסטיני הינו "מלחמה אלוהית" שכן **"הרוחות האלה הם אחד מגייסות אללה אותם הוא מפעיל כראות עיניו"** (פלסטין, 5 בדצמבר 2010).

- פובליציסט אחר, עצאם שאור, טען כי **"מה שארע בהר הכרמל גרם לנו קורת רוח"**, זאת, לא משום שנהרגו "כמה סוהרים", **אותם הוא מכנה "פסולת אנושית"**, אלא משום שהדבר מוכיח "בצורה חד משמעית" כי **ישראל איננה יותר מאשר "מדינה של נייר"** "שאיננה מחזיקה מעמד מול ההתנגדות [קרי, האלימות והטרור] ואין צורך במאזן כוחות צבאי או ביכולת גרעינית כדי לסלקה מן המפה" (פלסטין, 5 בדצמבר 2010).

- **"פלסטין אליום"**, המזוהה עם הג'האד האסלאמי בפלסטין, הגדיר את השריפה בכרמל כ"חדשות טובות" ויחל כי **"תכלה את כל ישראל"**. הוא גם גינה את הסיוע שהגישו מדינות אירופיות וערביות לישראל ותבעה ממדינות ערב שלא לסייע לה שכן זוהי "בגידה" (פלסטין אליום, 3 בדצמבר 2010).

- **ערוץ הטלוויזיה של חזבאללה**, אלמנאר, שידרה כתבה על השריפה והדגישה כי **השריפה חשפה "חוסר מוכנות כמעט טוטאלי" להתמודד עם "השלכות של מלחמה כוללת"** וכי הדבר מעיד על כך שלישראל **"אין את היכולת להתמודד עם מצבי חירום"** (אלמנאר, 3 בדצמבר 2010).

הלוגו שליווה את הסיקור החדשותי באתר האינטרנט של אלמנאר, בפנינה הימנית התחתונה מופיע מגן דוד המתכלה באש (אלמנאר, 3 בדצמבר 2010)

שיירות ומשטים לרצועת עזה – תמונת מצב

השיירה האסיאתית יצאה לדרכה, אך נתקלה בעיכובים

■ "השיירה האסיאתית" יצאה לדרכה ב-1 בדצמבר מהעיר דלהי שבהודו. היא עוכבה בידי שלטונות הודו ופקיסטן במשך מספר ימים בגבול בין המדינות, אך ב-5 בדצמבר עלה בידה לחצות את הגבול בדרכה ללהור שבפקיסטן, ממנה תמשיך בטיסה לאיראן (אתר השיירה, 5 בדצמבר 2010).

■ השיירה, המכונה "Asia to Gaza Solidarity Caravan", מבוססת על ארגונים ופעילים מהודו. **אמורים להשתתף בה כ-500 פעילים מ-17 מדינות באסיה, חלקן מדינות מוסלמיות.** השיירה תצא מהודו ותעבור במספר רב של ערים בפקיסטאן, איראן ותורכיה. משם היא תמשיך לסוריה, ירדן ולבנון. נראה כי היא מתכננת להפליג מנמל לאד'קיה לאלעריש, ומשם להכנס דרך מעבר רפיח לרצועה בסוף דצמבר (על פי אחת הגרסאות, בסמיכות זמנים ליום השנה למבצע "עופרת יצוקה, החל ב-28 בדצמבר).

■ גוף-על בשם Asian People's Solidarity for Palestine (APSP), העוין את ישראל, בולט בקרב מארגני השיירה. במהלך הדרך אמורים להצטרף פעילים נוספים, כולל ממדינות כמו פקיסטאן ואיראן. מטרת השיירה, כפי שהוגדרה במסיבת עיתונאים בקראצ'י (פקיסטאן) ערב צאתה (29 בנובמבר 2010) הינה "שחרור פלסטין", "שבירת המצור מעל עזה" "חיסול שיטת האפרטהייד של ישראל" ואיחוד מדינות אסיה סביב מטרות אלו (סוכנות פארס האיראנית, 1 בדצמבר 2010)⁴.

לוגו השיירה באתר האינטרנט שלה, המציג את דגל פלסטין על שטח ארץ ישראל כולה, מסר מובהק (ומוכר) לשאיפה להקים מדינה פלסטינית במקום מדינת ישראל (אתר השיירה, 6 בדצמבר 2010).

⁴ לפרטים נוספים על השיירה ראו לקט מרכז המידע מה-5 בדצמבר 2010: "שיירה מהודו וממדינות אסיה נוספות, עומדת לצאת מניו-דלהי בימים אלה ולהגיע לרצועה דרך אלעריש בסוף דצמבר. בקרב המשתתפים בולטים פעילי שמאל קיצוני ופעילים אסלאמיים, אליהם חברו פעילי זכויות ארגון על-FGM, אדם. למארגני השיירה זיקה ל במערב הממלא תפקיד מפתח בארגון המשטים לרצועה. אותם פעילים גם משולבים בתעמולה אנטי-ישראלית וביוזמות להחרמת ישראל בהודו."

השיירה יוצאת לדרכה (PresstV, איראן, 2 בדצמבר 2010)

■ **"צי החירות 2"**: על פי דיווח בתקשורת הערבית המשט המשודרג שמארגנת הקואליציה האנטי-ישראלית, המכונה "צי החירות 2" צפוי לצאת בחודש אפריל 2011. ישתתפו בו 34 כלי שיט (אלקדס, 2 בדצמבר 2010).

■ **"משט האסירים"**: נביל שעת', במסגרת ביקורו באירופה, שב והעלה את האפשרות לקיום משט פלסטיני שמטרתו להעלות את המודעות ברחבי העולם לסוגיית האסירים הפלסטינים בבתי הכלא בישראל. לטענת שעת' המשט, אשר יכונה "נרות החירות" יכלול ספינה אחת, אשר תישא תמונות של האסירים ותבקר בערים שונות באזור הים התיכון (אלשרק אלאווסט, 2 בדצמבר 2010).